г обѣкъ; кажо нагу а не кажу; 4) зобѣ; кажо: призовѣ а не призову, глѣсъ а не глѣсъ; 5) к, от я кажо: крѣзъ а не хрѣзъ; 6) щ от ч: щѣнје а не чѣнје.

Замѣт. Двѣ г въ грѣцки ѫт дуни произношеніе кажо г, но то теко; кажо: аггелъ. Употребленіе го на Бѣлгарскиѫт буквѣ з, ѕ, д, правилно се нахожда въ нагадни ѫт книгѫ нежели въ ржкопи ѫт, дежо кажо се нахождаѫ замѣнени: с къ, пс, пт; кажо: Александръ, Псалтирь, Пасха вмѣсто: Александръ, Псалтирь, Пѣсха.

Е. За измѣнѣніе го и отпущаніе го на нѣкои буквѣ въ произвождѣго, и смѣшеніе го на нѣкои дуни.

§ 156. Гласни дѣ и о измѣнуваѫ една на друга; кажо: сѣдѣ, сѣдиш; поѣ, пѣтаѣно; клонѣ, клѣкнаоса.

§ 157. Е дѣа измѣнува се о при произвождѣго на глагали ѫт, и имена ѫ, кои произхождаѫ отъ глагали ѫт; кажо: ведѣ, ведиш, ведѣвда, водѣ; ветѣ, везѣ, вѣзъ, повѣзъ; несѣ, носиш, потопѣно, попоѣв; летѣ, палотѣ, гоѣне; деѣ, итпочѣло, тѣло и др. По тови правилно измѣнуваѫ се: а) и, ли, кои ѫт